

Р І Ш Е Н Н Я
ІМ'ЯМ УКРАЇНИ

3 листопада 1998 року Ужгородський міський суд Закарпатської області в складі:

головуючого судді **Малетича М.М.**,
три секретарі **Пазяк С.М.**,
з участю прокурора **Лазаренко В.Г.**,
адвоката **Рибар І.Ю.**

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Ужгороді справу за позовом Шестакова Олексія Андрійовича до регіонального відділення фонду державного майна в Закарпатській області, половини Ради директорів ВАТ "Патент" в м. Ужгороді про визнання недійсною приватизацію ВАТ "Патент", поновлення підприємства ВВК "Патент" і поновлення позивача на роботі в якості директора цього ВВК "Патент" та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу, -

В С Т А Н О В И В:

Шестаков О.А. звернувся в суд з позовом до регіонального відділення фонду державного майна в Закарпатській області та голови Ради директорів ВАТ "Патент" в м. Ужгороді, **зазначивши як третю особу на стороні відповідачів** **трастову компанію "Газда-Інвест" в м. Ужгороді** про визнання недійсною приватизацію ВАТ "Патент", поновлення підприємства ВВК "Патент" і поновлення його на роботі в якості директора цього ВВК "Патент" та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу.

Мотивуючи свої позовні вимоги Шестаков О.А. вказував на те, що рішенням установчих зборів акціонерів від 27.06.1996 року було припинено виробничу діяльність Ужгородського виробничо-видавничого комбінату /ВВК/ "Патент" /протокол МІ зборів акціонерів/ і створено нову структуру - Раду директорів ВАТ "Патент", а наказом Генерального директора ВАТ "Патент" від 28.06.1996 р. призначено керівників заново організованого підприємства.

Позивач вказані рішення вважає незаконними з таких підстав:

В порушення п. 2.5 колективного договору на 1996 рік профспілковий комітет не був попереджений за 3 міс. письмово про намір змінити структуру виробництва та форму управління ВВК "Патент" тобто тим самим був усунутий від участі у цій справі.

Закарпатський регіональний фонд комунального майна проігнорував пріоритетне право трудового колективу на вибір форми власності і придбання свого підприємства, позбавивши колектив право на придбання 30% акцій; а до того, Державний комітет

України з питань науки і технологій не передав з балансу комітету на баланс регіонального фонду державного майна Ужгородський ВВК "Патент", оскільки трудовий колектив підприємства не був згідний з проектом плану приватизації цим самим було грубо порушено ст.ст. 2 та 25 Закону України "Про приватизацію"...

Установчі збори акціонерів ВАТ "Патент", які відбулися 28.06.1996 р. і носили формальний характер, були також проведені з повним ігноруванням думки трудового колективу і на них було незаконно обрано нове керівництво ВАТ "Патент".

В подальшому як стверджував позивач, його було спочатку відстрочено від виконання обов'язків керівника "Патента", а згодом - з 14.02.1997 р., він взагалі був незаконно звільнений з роботи за скороченням штату,

В судовому засіданні Шестаков О.А. свої позовні вимоги підтримав, та крім доводів вказаних в позовній заяві показав, що при проведенні приватизації ВВК "Патент" були допущені наступні порушення:

- Не було наказу по Міністерству про передачу майна ВВК "Патент" фонду комунального майна;

- не було згоди трудового колективу на зміну форми власності, хоча на зборах трудового колективу "Патент" ще у вересні 1994 року було вирішено приватизувати підприємство шляхом акціонування;

- не має акту прийому - передачі майна фонду комунального майна;

- майно ВВК "Патент" передано за зниженою ціною;

- не були виконані умови колективного договору про попередження профспілкового органу про майбутню зміну форм власності не менш, як за 3 місяці;

- трастова компанія "Газда-Інвест" в м. Ужгороді незаконно скуповувала акції за майнові сертифікати, придбані за гроші держпідприємств,

Вказані порушення, зі слів позивача, проводилися без його на те відома, та його згоди. Що стосується звільнення з роботи, яке Шестаков О.А. вважає незаконним, то таке проводилося з грубим порушенням вимог закону, оскільки його було звільнено з посади до закінчення строку контракту між ним, як керівником Ужгородського ВВК "Патент" та державним комітетом України з питань науки і технологій.

Представник позивача - Дзеса М.М., заявлений позов підтримав, стверджуючи і його мотиви, викладені вище.

Представник відповідача - регіонального відділення фонду державного майна в Закарпатській області, Куценко Н.М. позов не визнала і пояснила суду, що план приватизації ВАТ "Патент"

яка почалася ще у III-му кварталі 1994 року, складався і відтиснувався особисто керівником, яким був на той час Шестаков О.А. Протягом першого року акціонування, яке проводилося згідно закону на пільгових умовах трудовий колектив купив тільки 21% із всіх акцій, тому іншу частину акцій було вирішено продавати з сертифікатного аукціону, до якого регіональне відділення фонду держмайна відношення вже не мало. При цьому як стверджувала представник Купенко Н.М., позивач особисто приймав участь у всіх комісіях, що мали відношення до цього. Сертифікатний аукціон проводився в м. Києві центральним фондом держмайна. Обов'язкової індексації майна ВВК "Патенту" не підлягало, оскільки приватизація цього майна почалася ще в III-му кварталі 1994 року, а індексація підлягало майно, яке приватизовувалося тільки з 1 січня 1995 року. Сам статутний фонд ВВК "Патент" збільшувати регіональний фонд держмайна не мав право, оскільки таке було прерогативою загальних зборів. З цих причин, як вказувала представник Купенко Н.М., майно ВВК "Патент" було передано не за зниженими цінами, як це стверджував позивач.

Щодо звільнення з роботи, то як пояснила суду Купенко Н.М., дійсно першим керівником новоствореного акціонерного товариства має бути попередній керівник державного підприємства, який призначався на цю посаду згідно контракту між ним та міністерством. Проте, в подальшому в залежності від рішення загальних зборів акціонерів, саме вони визначають - хто має бути призначений на посаду керівника і контракт, який був заключений до цього, втрачає юридичну силу. Після цього, міністерство вже не має прав на майно і відношення до контракту.

З огляду на ці обставини, які визначають в Законі України "Про господарські товариства" стверджувала Купенко Н.М., порушень закону, про які вказував позивач, по даній справі не має.

Представники Ради директорів ВАТ "Патент" Гункевич Н.Й. та адвокат Рибар І.Ю. підтвердили накази представника Купенко Н.М. та доповіли їх у своїх виступах, зокрема:

З 6-квітня 1995 року діяльність ВВК "Патент" як державного підприємства, припинилася і розпочалася вже як акціонерного товариства, згідно прийнятого тоді на загальних зборах нового Статуту, який був основним документом ВАТ "Патент" до червня 1996 року, який вже саме з цього часу передбачав заключення нового контракту керівника з фондом держмайна, про що знав сам позивач, оскільки це стверджується як самим статутним, так і листом Шестакова О.А. до фонду державного майна, де він просить перевести заключення нового контракту. Крім цього як стверджувала в суді представник Тункевич Л.Й. у червні 1996 р. на загальних

зборах акціонерів ВАТ "Патент" позивачу Шестакову О.А. було запропоновано іншу посаду-радника, з якою він погодився.

Що стосується акту передачі майна, про відсутність якого вказував позивач, то як заявила представник Гункевич Л.Й., такий був складений особисто Шестаковим О.А., що стверджується відповідним листом,

Як і представник Кущенко Н.М., Гункевич Л.Й. та Рибар І.Ю. стверджували, що всі дії по приватизації "Патента", в тому числі і по оцінці майна, проводив Шестаков, і у відповідності з методикою оцінки такого, затвердженого Кабінетом Міністрів України, а що стосується попередження профспілкового комітету, про яке вказував Шестаков О.А., та законодавством така процедура не передбачена.

Представник ТК "Газда-Інвест" в м. Ужгороді Бурдуков О.О., яку було притягнуто судом в якості свідка по даній справі, заявлений позов не визнав і пояснив суду, що "Газда-Інвест" приймала участь в сертифікатному аукціоні по продажі акцій ВВК "Патент" виступаючи при цьому в якості фінансового посередника. При цьому, як стверджував представник Бурдуков О.О., яких не було порушень з боку "Газда-Інвест" не було.

Представник прокуратури м. Ужгорода Лазаренко В.Г. пояснив суду, що в січні-квітні 1997 року прокуратурою Закарпатської області була проведена перевірка правильності приватизації ВАТ "Патент" в м. Ужгороді, з участю в ній приватизації ТК "Газда-Інвест" цією перевіркою було встановлено цілий ряд суттєвих порушень діючого законодавства, зокрема:

- В приписі прокурора м. Ужгорода від 3.04.1997 р. ставилось питання про негайну передачу регіональному фонду держмайна пакету акцій ВАТ "Патент" товариством "Газда-Інвест" в кількості 163850 акцій на загальну суму 8442,5 грн.

Вказаний припис базувався на тому, що громадяни, які продали свої майнові приватизаційні сертифікати за 10-15 грн., навіть не знали про умови продажу і ці угоди не підписували.

Таким чином "Газда-Інвест" незаконно скупила у громадян 3070 майнових сертифікатів, з яких було придбано 163850 акцій ВАТ "Патент". Така скупка, згідно припису прокурора, значно ущемлює інтереси громадян і є явним порушенням закону. Аналогічний припис направлений начальнику регіонального відділення ФДМУ. По вказаних приписах прокурора м. Ужгорода проводилася додаткова перевірка згідно листа заступника Генерального прокурора України від 19.05.1997 року.

Заслухавши пояснення сторін та думку прокурора, дослідивши матеріали справи, суд приходить до наступного:

Із статуту ВВК "Патент" від 5.04.1994 року видно, що

майно підприємства являється державною власністю.

Оцінка ВВК "Патент" станом на 1.07.1996 року була проведена шляхом складання балансу підприємства і становила 4.095.000. 000 крб. І така ж оцінка проведена актом комісії, яку очолював Шестаков О.А.

Приватизація ВВК "Патент" була заздалегідь внесена в план приватизації, затвердженого начальником Закарпатського регіонального відділення ФДМУ 12.04.1995 року.

Підготовчу роботу по приватизації ВВК "Патент" як видно з протоколу засідання Ради товариства інвесторів, від 24.11.1994 року, визнано задовільною і вирішено погоджений план приватизації направити у ФДМУ.

Листом від 22.07.1994 року Шестаков О.А. - директор ВВК "Патент" повідомляє Закарпатське РВФДМУ про те, що згідно наказу Державного комітету України з питань науки і технологій, №70 від 14.04.1994 року Ужгородський ВВК "Патент" включений в план приватизації, і що з цього приводу 2.06.1994 року було проведено загальні збори колективу, який рішив провести приватизацію і створити закритого типу АТ, обминувши корпоратизацію.

26.09.1994 року Шестаков О.А., являючись директором ВВК "Патент", підписав заяву про приватизацію, а наказом №3/357 від 26.09.1994 року начальника відділення ФДМУ визначено провести приватизацію вказаного підприємства, а наказом начальника цього ж відділення №3/71 наказом начальника цього ж відділення №3/71 від 4.04.95 р. затвердженого плану приватизації ВВК "Патент".

Приватизація ВВК "Патент" була занесена в загальний план приватизації, який був затверджений Головою обласної Ради н/д 25.08.1994 року.

З сертифікату №1 видно, що регіональному ФДМУ належать прості Іменні акції вартістю 105.000 крб. кожна в кількості 39.000 шт. на загальну суму 4.095.000.000 крб. Сертифікат виданий 20.05.1995 р. Таку ж інформацію містить в собі і сертифікат №2 від 6.02.1996 року підписаний Шестаковим О.А. та головним бухгалтером ВВК "Патент".

Як видно з протоколів засідання комісії від 22.06.95 р., 14.08.95 р. та 18.08.95 р., цільовий продаж акцій ВАТ "Патент" проводився в період з 19.06.95 р. до 19.08.95 р., в результаті чого було продано 7805 акцій, а залишилося не проданими 3805 акцій. У зв'язку з тим, що пакет акцій працівників підприємства був меншим за пакет акцій, для інших громадян, директором Шестаковим О.А. 10.08.95 р. складається лист про зміну в плані розміщення акцій ВАТ "Патент" і наказом №3/349 від 3.10.95 р.

начальника ФДМУ ці зміни затверджено.

На установчих зборах акціонерів ВАТ "Патент" від 27.06.96 р. було затверджено статут ВАТ "Патент" зареєстрований 5.07.96 р. за № 218 в Ужгородській міській Раді н/д, а також 18.07.96 р. було видано відповідне свідоцтво про реєстрацію ВАТ "Патент" за №232-10.

Як видно з протоколу №1 загальних зборів акціонерів ВАТ "Патент" від 27.06.96 р., на цих зборах з порядком денним: про фінансово-господарський звіт Правління Товариства ВАТ "Патент" за 1995 р., затвердження Статуту та ін. документів-і вибори керівних органів Товариства, приймала участь компанія "Газда-Інвест", що мала 168850 акцій /20,6%/.

З колективного договору на 1996 рік ВВК "Патент" видно, що про зміну форм власності -рофком -ідприємства повинен бути повідомлений за 3 міс., однак вказане положення законодавством про приватизацію не передбачалося.

Згідно Статуту ВАТ "ВВК" "Патент", затвердженого начальником РВФДМУ 13.02.95 р. і зареєстрованого розпорядженням Голови Ужгородської міської Ради від 6.04.1995 р.; ВАТ "ВВК" "Патент" заснована шляхом перетворення державного -ідприємства Ужгородського ВВК "Патент" у ВАТ, тобто акціонерне товариство виконавчим органом товариства є правління, яким керує голова і виконує свої функції до продажу 60% акцій. Першим головою правління, згідно цього стосунку, був Шестаков О.А.

Таким чином, даючи оцінку всім доказам в їх сукупності суд вважає безідставними вимоги позивача, вказаних вище, виходячи з наступного.

В ході приватизації ВВК "Патент" і перетворення його у ВАТ "Патент" яка була запланована і розпочалася ще в 1994 році, переоцінка вартості майна, згідно діючого на той час законодавства, не передбачалася, а в її проведеному -активну роль приймав сам позивач. При цьому законодавством про приватизацію не передбачалося попередження профспілкового комітету за 3 міс. про майбутню приватизацію, оскільки це питання обов'язково вирішується на загальних зборах трудового колективу, що мало місце в конкретному випадку.

Законодавством не передбачувалося і розірвання контракту з керівником, оскільки із закінченням процесу приватизації і прийняттям нового статуту, його повноваження закінчуються і обирається нове керівництво, що має місце в даному випадку.

Більш того, позивач Шестаков О.А. просив суд поновити його на посаду директора неіснуючого вже ВВК "Патент", яке припинило свою діяльність ще у квітні 1995 року, і з цього часу Шестаков являвся фактично головою правління ВАТ "ВВК" "Патент".

статуту про це товариство, а на його директором, і діяв до червня 1996 року, коли був затверджений новий статут - вже ВАТ "Патент", та обране нове керівництво, куди Шестаков не ввійшов. Що стосується контракту від 26.08.93 р., на який посилався позивач, то строк дії хоч і склав тільки 1.09.97 р., проте із прийняттям статуту у квітні 1995 року цей контракт втратив юридичну силу і згідно з положень статуту, він повинен був укласти новий контракт.

Також, не передбачалося законодавством передача майна підприємства на баланс фонду держмайна під час його приватизації.

Позивач вважає, що майно ВВК "Патент" було оцінено по залишеним цінам і потрібно було провести його індексацію. Однак, в такому випадку була б втрачена значна частина прибутку від самоприватизації. Більш того, оцінка майна підприємства, в якій приймав участь і сам позивач, була проведена згідно з діючим на той час законодавством, зокрема, з Постановою Кабінету України №36 від 18.01.1995 року та Методикою оцінки майна в процесі приватизації №717 від 8.09.93 р.

Що стосується доводів позивача Шестакова з приводу визнання недійсною приватизацію "Патента" по причині нібито незаконної участі в цьому процесі трастової компанії "Газда-Інвест", то з цього приводу суд досліджуючи матеріали справи, заслухав також думку прокурора Лазаренко В.Г. по обставинам справи, з якого погодитися не можна, із слідуючих підстав.

Як було вказано вище, прокуратурою м. Ужгорода вносилися два притиси про негайну передачу регіональному фонду держмайна пакету акцій ВАТ "Патент", придбаних незаконно "Газда-Інвест", чим нібито остання погодилася. Такий висновок прокуратури був зроблений на підставі вибіркової перевірки з громадянами, кількість яких, за словами Лазаренко В.Г., нараховувала декілька десятків. В той час згідно притису і матеріалів справи "Газда-Інвест" скучила у громадян 3070 ПМС, тобто висновок прокуратури за таких обставин не можна вважати об'єктивним та повним і враховувати його при винесенні рішення. Крім того, при підтвердженні вказаних фактів, прокурор повинен був звернутися в суд про визнання в суд про відповідних угод не дійсними, а при наявності ознак злочину, порушити кримінальну справу. Проте, хоч вказані притиси були внесені прокурором ще у квітні 1997 року та проводилася додаткова перевірка згідно листа заступника Генерального прокурора України, і згідно пояснень Лазаренко В.Г. викладені обставини не знайшли і до теперішнього часу свого вирішення.

При таких обставинах суд не може визнати незаконною при-

ватизацію ВАТ "Патент" в цій частині з участю "Газда-Інвест" і визнати фіктивними угоди з громадянами якщо такі дійсно уклалися, а тому відмовляє і в цій частині **позовних вимог**.

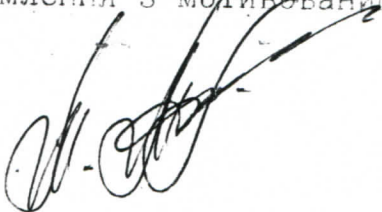
Керуючись ст.ст.15,30,62,202,203, та 209 ЦПК України, суд.-

Р І Ш И В:

В позові Шестакова Олексія Андрійовича до регіонального відділення фонду державного майна в Закарпатській області, голови Ради директорів ВАТ "Патент" в м. Ужгороді про визнання недійсною приватизацію ВАТ "Патент", поновлення підприємства ВВК "Патент", поновлення позивача на роботі в якості директора цього ВВК "Патент" та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу, відмовити.

Рішення може бути оскаржено в Закарпатський обласний суд через Ужгородський міський суд протягом десяти днів після дня призначеного для ознайомлення з мотивованим рішенням.

Суддя Ужгородського
міського суду

М.М. Малетич